

Paróczai Csaba

War song

Az ágak között a füst szítál
idegen támasz a lábunk
korhadt vállunkon nagykabát
mondd meg hát mire várunk

Vagyunk és nem tudjuk azt se most
mi az mi bennünket megtart
félelem rázza a villamost
folyóba vágyik a rakpart

Lehangolt zongorán átoson
valami régenvolt dallam
meg-megbillenve hallgatom
májfoltos szűk kapualjban

Micsoda háborús évszak ez
sohasem lesz ennek vége
hó hullt az égből most repesz
házfalhoz lapul a béke

Riadt arcunkat kémlelő
sötétlő két szem a bánat
lábunkat térdelve ölelő
hűtlen szó a bocsánat

Honnan került mindez most elő
hol bújkált eddig ha megvolt
nagybeteg fák közt dermedt idő
szítálja ránk ezt a kort